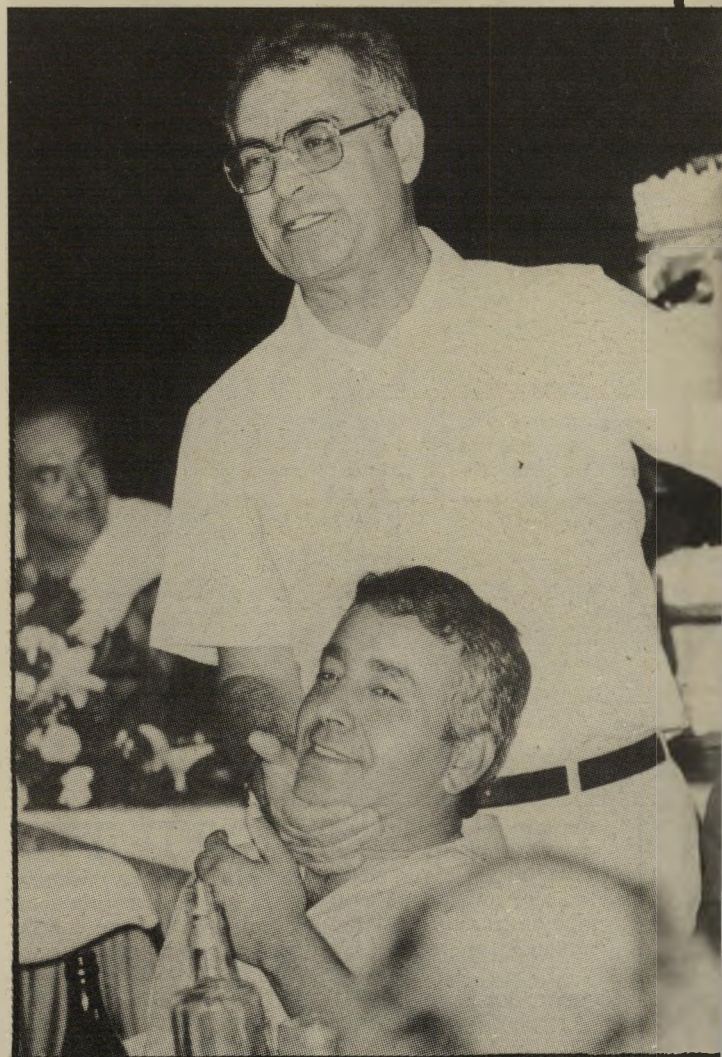

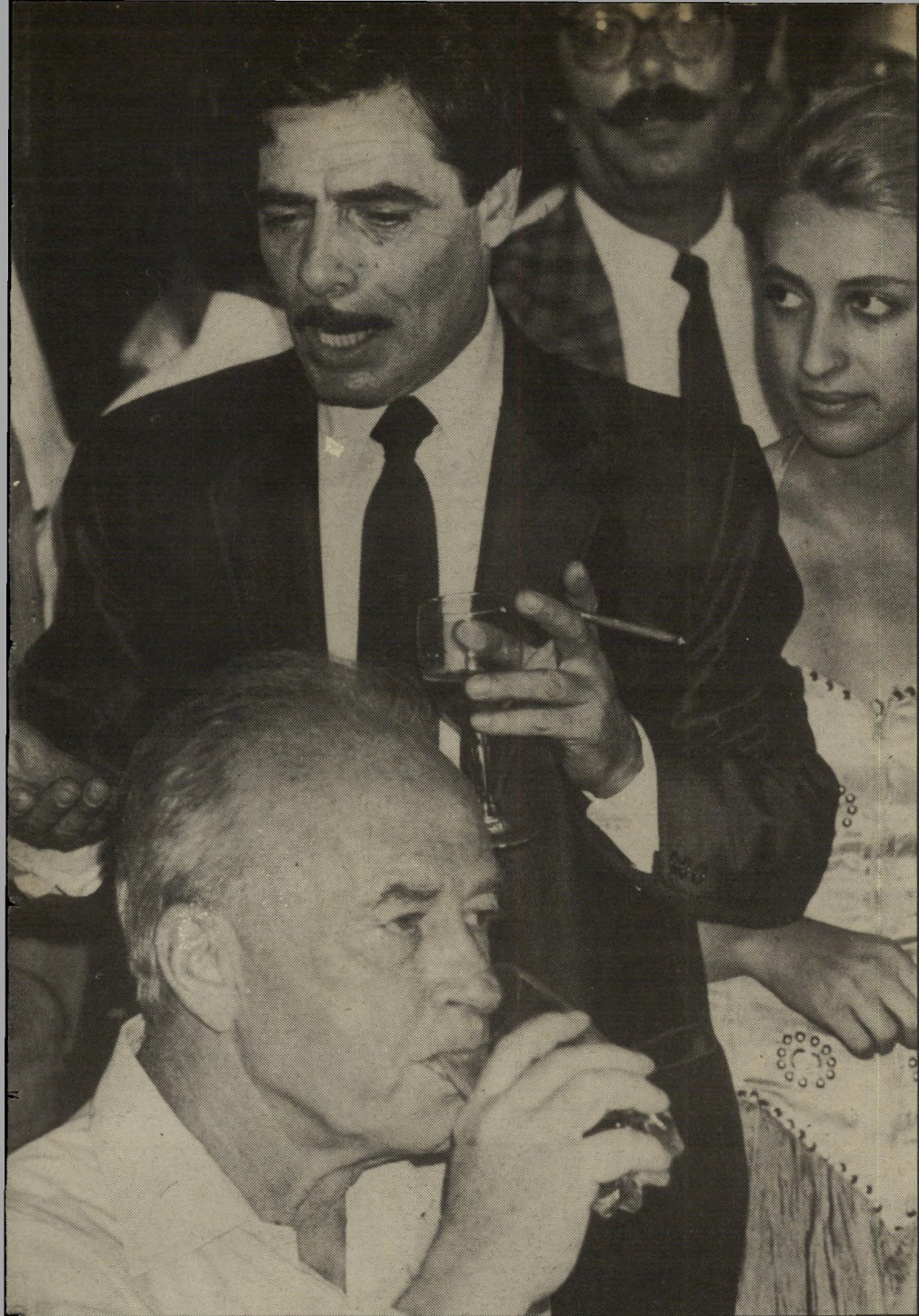

הפכה להפגנה פוליטית ואישית: מי שבא - בא להפיגין למענו, ומי שלא בא, לא נעדר במיקרה

מיפקד נוכחות

אחוה מארוקאית סגן יושב-ראש הכנסת אהרון נחמי' מיגדל-העמק שאול עמור, מהליכוד, טרחו ובאו להזדהות עם סויסה.

הנוכח הבכיר שר-הביטחון, יצחק רבין, בא לחתונה באיחור ניכר. היתה זאת החתונה השלישית שבה כיכב באותו

ערב. עם בואו עטו עליו צלמים. מתחככים וסקרנים. אחרי-כן, כשכוסית צמודה בידו, שיעשע את נציגי-התיקשרות והיה מאחרוני הפורשים מהמסיבה.

ב יום השלישי בלילה היתה תנועה סואנת במיוחד ברחובות העיר השלווה רחובות. מכוניות סכבו שוב ושוב בכבישי העיר. רבים מהנהגים אחזו בידיהם במפה קטנה, וניסו להיעזר בעוברים ושבים. כל מי

מהמוזמנים שניסה להיעזר במפה שצורפה להזמנה — התקשה להגיע למחודח-הפצו ונותר משוטט ברחובות רחובות. אנשי-ציבור שנמנעו מלהופיע בחתונתם של ורר סוכי ודויד סויסה, בנו של הגנרל רפי סויסה, יכלו בנקל

לחרץ את אי-בואם במישפט: „חיפשתי שעות את מקום החתונה. לבסוף התיישתי...“ הסקרנות לדעת מי נענה להזמנה ומי לא חרגה הפעם מגבולות יצר-הרכילות הרגיל. למיפלט-העכורה

ומי לא בא

לי. החלפתי מזכירות, אבל אין לראות בכך משהו משמעותי. זה לא בגלל הפירסומים נגד סויסה. חסד וחלילה!
 ● **השר משה קצב:** „היו לי כמותו היום שלוש שמחות — שתי חתונות וברי-מיצוה. הסתובבתי בין אופקים וקריית-מלאכי, ולא הספקתי להגיע לחתונה של סויסה. מה פתאום בגלל הפירסומים? אין לכך שום קשר!“
 ● **ח"כ בנימין (פואדי) בן-אליעזר:** „לפני שבועיים רולי אשתי שברה את היר, והיא בגבס. חוץ מזה, היא שוכבת חולה עם חום גבוה. הסכרתי זאת גם לסויסה אישית: לולא זה — בוודאי היינו באים!“
 ● **ח"כ שבה וייס:** „אני שלחתי לו מיברק-ברכה: הסיבה להיעדרותי לא קשורה במה שקורה לו. זה פשוט נורא קשה לי, נורא רחוק מהיפה (מקום מגוריו). חוץ מזה, היתה לי באותו היום — יום המישי — שימחה מישפחתית, ואומר לך בגילוי לב: איני נוסע לחתונות. רק לשמחות מישפחתיות!“
 ● **חבר-הכנסת וייס** אכן אינו נוהג לבוא לאירועים מעין אלה, אולם היתה לו טעות: חתונת סויסה נערכה ביום השלישי, ולא ביום החמישי.

„חיכיתי, חיכיתי, בכיתי, בכיתי ומי לא בא...“ סויסה היה באחרונה קרוב לדמעות יותר מפעם אחת. צירוף הנסיבות — הסתבכותו של הבן דויד ומאטרו בן השנתיים בכלא הצרפתי, ואחרי-כן הטחת האשמות נגדו — גרם לגבר הרגשני לפרוק את כאבו. אך קשה להניח כי הוא באמת חיכה שכל האח"מים אשר הזמנו לחגוג עימו את חתונת בנו, דויד, אכן יופיעו, בעיצומם של הפירסומים הבלתי-ינעמים נגדו. פוליטיקאי משופשף כמו סויסה מכיר היטב את חולשותיהם של העסקנים. ולכן, דאג, לא התאכזב מכך שרק קומץ שרים וחבריי-כנסת היו בין מאות החוגגים. במישאל מיקרי שערכתי בין שרים וחבריי-כנסת שנעדרו מהשימחה — כאלה הנהגים להיראות באירועים מעין זה, היו שממש התחננו לדבר עימי. „שלא לציטוט“, ואילו אחרים דיברו באי-נוחות, או שמה רק היה נרמה לי כך:
 ● **השר יגאל הירדוביץ:** „מדוע לא באתי? לא בגלל הרגשות. פשוט היתה חתונה כמותו היום בכפר (כפר ורבורג). אחרת הייתי בא! תדגישי את זה!“
 ● **השר עזר וייצמן:** „ראשית, אני לא זוכר אם הזמנת. את חושבת שכך? אז יכול להיות שלא הוכירו